

[Torben Lund]

vil altså blive mindre byfornyelse og færre velindrettede boliger ud af det.

Endelig vil jeg godt pege på, at den forskel, man nu vil etablere for finansieringen af de nye ældreboliger og det almennyttige byggeri i øvrigt, jo vil betyde, at der i kommunerne opstår et voldsomt pres på almennyttige ældreboliger. Kommunerne vil virkelig stå i kø hos de almennyttige boligselskaber for at få nogle almennyttige ældreboliger, og jeg skal da være den sidste til at beklage, at kommunerne vil benytte almennyttige boligselskaber til at løse nogle boligsociale opgaver, men det bliver jo umuligt for boligselskaberne at løse ældreboligproblemet, altså opfylde kommunernes ønsker, hvis de også skal bygge for andre familier. Og vi ved jo, at umuligheden ikke bliver mindre i 1987, al den stund der jo altså bliver 2.000 færre almennyttige boliger at gøre godt med.

Efter vores opfattelse bør vi i ældreboligfinansieringen tage udgangspunkt det samme sted som ældrekommissionen, nemlig i den almennyttige finansieringsmodel, sådan at vi sikrer, at det fornødne antal velindrettede ældreboliger kan etableres, og at boligerne i videst muligt omfang kan integreres imellem andre boliger. Den lange ventetid, vi har været ude for, har jo altså ikke ført noget brugbart udspil med sig fra regeringens side, og jeg vil godt sige, at jeg mener, at tiden nu er inde til, at et alternativt flertal her i folketinget prøver at finde sammen om at løse ældreboligproblemet.

Jeg siger såmænd ikke dette her for at holde regeringen ude; vi ville da tværtimod gerne, at regeringen ville være med, men grundlaget for en ældreboligfinansieringsreform må være et sådant, at det også sikres, at etableringen af ældreboliger kan udvides i de kommende år og som sagt med udgangspunkt i den almennyttige finansieringsmodel.

Til sidst skal jeg blot sige: det haster, og det haster meget, hvis de ældres boligproblem ikke yderligere skal forstørres.

Agnete Laustsen (KF):

Det er et omfattende lovkompleks, boligministeren her fremlægger, men det er da også indholdsmæssigt udtryk for den nytænkning og omlægning på ældreboligbyggeriets område, vi længe har manglet. Det sy-

nes jeg især oven på hr. Torben Lunds dundertale at ministeren skal have tak for.

Det vil utvivlsomt også blive forslag, som på mange områder, også uden for det rent boligmæssige, vil indgå i debatten om ældretilværelsen, men da boligen ikke mindst i de ældre år udgør en så betydningsfuld del af tilværelsen, er det jo naturligt, at det er i tilknytning til denne, vi tager debatten.

Lovforslaget, som jeg forstår også socialministeren har været involveret i, drejer sig jo i første række om at opfylde et af de mål, som ældrekommissionen satte sig, nemlig at give ældre mulighed for at blive i egen bolig så længe som muligt. Jeg understreger, at det er egen selvstændig bolig, ikke nødvendigvis ens eget hjem gennem de sidste 20-30 år, der er tale om; der er nemlig stor forskel.

Jeg vil vove at kalde dette lovforslag – og det kan måske så glæde hr. Torben Lund – et debatoplæg, for det er så vidtrækkende både i henseende til de mennesker, det omfatter, og til de økonomiske konsekvenser, som foreslås, at ingen uanset partifarve formentlig bare vil lade det passere og dermed tro, at nu har vi ordnet hele denne store problematik.

Fra konservativ side vil jeg derfor allerede nu sige til ministeren, at vi finder sigtet med loven helt rigtigt, men at vi gerne ser, at boligudvalget får lejlighed til at gennemarbejde det tilbunds gående ved det kommende udvalgsarbejde.

I forholdet til de ældre er det omstillingen til en så længe som muligt selvhjulpent tilværelse, der satses på, en tilværelse, hvor der tilbydes forskellige former for service og hjælp med fri mulighed for at benytte disse tilbud, men med hovedvægt på udnyttelse af egne ressourcer først og fremmest. Det kan ske ved indretning af nybyggede ældreboliger, som nu skal erstatte de gældende fire kendte former for ældreboliger på en måde, som lægger hovedvægten på, at det er en privat, selvstændig bolig, men samtidig udstyrer boligen med faciliteter, f.eks. kaldesystemer og kørestolsindretninger, som gør det muligt at klare sig alene.

Vi finder det positivt, at dette formål søges opfyldt ved at give både kommuner, almennyttige boligselskaber, selvejende institutioner og private mulighed for at opføre og drive sådanne boliger, og vi lægger afgørende vægt på, at det kan ske på flere forskellige